

Univerzita Mateja Bela v Banskej Bystrici
Filozofická fakulta

JAZYK KULTÚRA IDENTITA

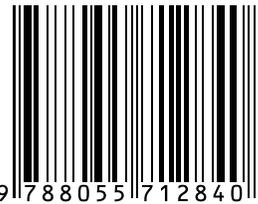
Vybrané aspekty interkultúrnej identity

Anna Slatinská - Jana Pecníková

A. Slatinská, J. Pecníková JAZYK – KULTÚRA – IDENTITA

 BELIANUM

ISBN 978-80-557-1284-0

Univerzita Mateja Bela v Banskej Bystrici
Filozofická fakulta

Anna Slatinská
Jana Pecníková

JAZYK – KULTÚRA – IDENTITA
Vybrané aspekty interkultúrnej identity

 BELIANUM

Banská Bystrica
2017

Mgr. Anna Slatinská, PhD.
PhDr. Jana Pecníková, PhD.

JAZYK – KULTÚRA – IDENTITA
(Vybrané aspekty interkultúrnej identity)

Recenzentky

Prof. Genovaité Kačiuškienė, CSc.
Mgr. Žaneta Balážová, PhD.

Vydavateľ: Belianum. Vydavateľstvo Univerzity Mateja Bela v Banskej
Bystrici

Edícia: Filozofická fakulta
ISBN 978-80-557-1284-0

OBSAH

ÚVOD	5
1 IDENTITA	14
1.1 Koncepty identity	16
1.2 Kultúrna identita	18
1.3 Interkultúrna identita	22
2 KULTÚRA	26
2.1 Jazyk ako súčasť kultúrnej identity	28
2.3 Kultúrna inteligencia	34
2.4 Kultúrne hodnoty	35
2.5 Kultúra a kultúrno-osvetová činnosť	40
3 INTERKULTURALITA A INTERKULTÚRNE KOMPETENCIE.....	42
3.1 Interkultúrna kompetentnosť	43
3.2 Interkultúrna výchova/výučba interkultúrnej kompetentnosti	44
3.3 Cestovný ruch a interkultúrna identita	47
3.4 Bariéry v interkultúrnej komunikácii	49
3.5 Uplatnenie interkultúrnych kompetencií v rámci organizačnej kultúry v rôznych tradičných i netradičných profesijných oblastiach	54
4 JAZYK.....	59
4.1 Jazyk ako súčasť interkultúrnej identity jednotlivca	63
4.2 Jazyk ako kultúrny kapitál	64
4.3 Európska charta regionálnych a menšinových jazykov a EBLUL.....	65
4.4 Ekologický prístup k jazykom.....	66
4.5 Výzvy pre minoritné jazyky a ich komunity	71
4.6 Trvalá udržateľnosť jazyka a identity	72
4.7 Budúcnosť jazykov	76
5 VÝUČBA CUDZÍCH JAZYKOV A INTERKULTÚRNA IDENTITA	78

5.1 Ciele a metodológia výskumu	78
5.2 Súčasný stav problematiky	79
5.3 Metóda CLIL	88
5.4 Vybrané príklady kreovania interkulturality vo vyučovacom processe	89
5.5 Rozvoj interkultúrnej identity ako súčasť študijných odborov prekladateľstvo a tlmočníctvo a cudzie jazyky a kultúry	93
5.6 Interkulturalita v akademickom priestore	95
5.7 Výzvy pre interkultúrnu komunikáciu	98
5.8 Záverečná diskusia k problematike.....	100
ZÁVER.....	102
ZOZNAM BIBLIOGRAFICKÝCH ODKAZOV.....	111

ÚVOD

Téma jazyka, kultúry a identity sa v súčasnosti javí ako nanajvýš aktuálna. Ak berieme do úvahy rastúce vlny migrácií a informácie o nich, ktoré nám často skreslene sprostredkúva mediálny svet, je vhodné poskytnúť aj odborný a vedecký pohľad na tému interkultúrnych stretov. Kultúry sa prirodzene miešajú, následkom čoho vznikajú nové vrstvené, hybridné identity (anglicky nazývané aj *hybrid identities* či *multiple identities*). „Hybridná kultúra je charakteristická tým, že jej predstavitelia žijú rozptýlene po celom svete, absorbujú prvky cudzích kultúr a zároveň cítia silné prepojenie s krajinou svojho pôvodu. Tento typ kultúry dnes naplno prerastá koncept starej národnej identity“ (Hall et al., 1992, in Orlická, 2009, s. 137), avšak neneguje ho, keďže globalizačný trend vyvoláva aj posilnenie národných, lokálnych a iných špecifických foriem identity a revitalizáciu jednotnej kultúry národa.

„Sme súčasťou kultúrnej plurality Európy a súčasne aktérmi európskeho dialógu“ (Tökölyová, 2009, s. 5), a teda sme všetci zodpovední za zabezpečovanie stability a rozvoja interkultúrneho dialógu. Týmto demonštrujeme aj našu pripravenosť participovať na rozvoji interkultúrnych vzťahov a medzinárodnej spolupráce občanov Európskej únie s cieľom usilovať sa o nové riešenia pri integrácii iných (odlišných) kultúr. Od úspechu interkultúrneho dialógu a vzájomnej medzikultúrnej spolupráce závisia totiž naše životy, naša existencia na tejto planéte, ako aj jej udržateľnosť pre budúce generácie.

Novodobý záujem o tematiku jazyka – kultúry – identity a interkultúrnej identity je podmienený novou situáciou v oblasti európskej kultúrnej diverzity, ktorá sa markantne mení v súvislosti s príchodom nových migračných prúdov na európsky kontinent. Situácia je spôsobená príchodom nových národností a kultúr. Tento jav sprevádza inštinktívny strach z nového a cudzieho (Čaplovič, 2009), pričom spoločným menovateľom sú často nevedomosť, predpojatosť a predsudky. Na povrch teda vyplývajú otázky, na ktoré sa budeme snažiť v rámci vedeckej monografie odpovedať: Ako predísť

negatívnym javom, ktoré súvisia s charakterom novej multikultúrnej spoločnosti? Aké prístupy sa javia ako najefektívnejšie v snahe facilitovať interkultúrny dialóg tak, aby bol prínosom pre obidve strany? Ktoré hodnoty sa javia ako kľúčové pri vytváraní spoločenskej harmónie a projektu úspešnej spoločnej Európy, integrácie a rozvoja?

V súvislosti s vytýčenými otázkami predpokladáme, že poznanie odlišnej kultúry, konštruktívny interkultúrny dialóg a úspešná medzinárodná spolupráca sú základom harmonického spolunažívania a fungovania stability a rozvoja nielen Európy, ale aj celého sveta. „Myšlienka medzikultúrneho dialógu je totiž spojená aj s nadväzovaním partnerstiev nielen v rámci členských štátov Európskej únie, ale aj s tretími krajinami na posilnenie stability a demokracie“ (Kapustová Helbichová, 2009, s. 11).

V spojitosti s napĺňaním cieľov interkultúrneho dialógu vystupujú do popredia aj priority Ministerstva kultúry SR, ktoré súvisia s podporou princípov tolerancie, plurality, rovnosti príležitostí, vzájomného poznávania, empatie a spolupráce, interkulturalizmu a medzikultúrnych kompetencií vo vzdelávacích programoch na školách a občianskych aktivitách s cieľom iniciovať interkultúrny dialóg, identifikovať príklady „dobrej praxe“ a skúseností, ktoré takýto dialóg vymedzujú.

Rovnako sa stretávame aj s pojmom globalizácia, ktorý zasahuje rôzne sféry nášho osobného a profesionálneho života. „Globalizačný proces je základným determinantom súčasnej podoby medzinárodných vzťahov a sveta ako takého. Aj súčasné hrozby a riziká sú vo svojej podstate globálnymi“ (Husárová, 2014, s. 52). V celosvetovom meradle môžeme sledovať stále sa prehlbujúce rozdiely (ekonomické, sociálne), pričom najohrozenejšie sú rozvojové krajiny.

Preto by sme v nadväznosti na globalizáciu mali byť zodpovední aj voči zvyšku sveta, hlavne z dôvodu súčasných možných rizík a hrozieb, ktoré sa kumulujú aj na základe sociálnej nerovnosti. Vzhľadom na to je nutné otázky spojené s bezpečnosťou a udržaním mieru riešiť na globálnej úrovni a pokúsiť sa do medzinárodných vzťahov zakomponovať čo najviac interkultúrnej citlivosti a kultúrnej inteligencie. Rovnako ako kultúra a identita, aj jednotliví globálni aktéri a ich činy sú vzájomne prepojené.

Globalizácia prináša pozitíva aj negatíva, ale aj nové potreby a výzvy (Newmanová, 2017). Jednou z nich je nachádzanie rovnováhy medzi globálnym a lokálnym a zachovanie diverzity i plurality (kultúrnej, politickej, spoločenskej, atď.).

Hoci globalizácia zasiahla nepochybne aj Slovensko, v rámci kultúrnej identity sledujeme návrat ku koreňom a tradíciám, návrat k jazyku – kultúre – identite. Evidentný je záujem o folklór, jeho prejavy a formy. Zaujímavým fenoménom je napríklad etnoštýl, ktorý sa darí zakomponovať nielen do rôznych odevných či doplnkových variácií. Aktívna aj pasívna participácia na folklóre teda odzrkadľuje hrdosť národa a posilňuje jeho identitu.

V predložennom texte sa držíme tézy, že k poznávaniu cudzích kultúr musíme pristupovať v prvom rade cez prizmu poznania vlastnej kultúry. Z daného pramení aj súčasný trend návratu ku koreňom, ktoré posilňujú kolektívnu/skupinovú identitu (spolunáležitosť, súdržnosť, sociálnu interakciu). V súčasnom období vzrastá hrdosť na lokality/lokálne prvky. Podľa K. Nádaskej (2017) sa „ľudia začali zaujímať o zabudnuté zvyky a obrady, mnohé sa snažia revitalizovať“ (in Macháčková, 2017, s. 41). O tom je aj diverzita európskych národov, ktoré vytvárajú farebnú mozaiku poskladanú z jednotlivých histórií a kultúr národov európskeho spoločenstva.

Začíname revitalizovať to, čo je pre krajinu typické, národné v protipóle k unifikačným tendenciám, ktoré so sebou prináša globalizácia. Ide o odklon od konzumného spôsobu života nútiaceho človeka pozerat' sa na svet inak, viac otvorene a empaticky voči vlastnej a následne aj inej, odlišnej kultúre. I keď Slovensko sa ešte stále môže javiť ako neinkluzívna krajina, skôr či neskôr si budeme musieť uvedomiť, že súčasná doba a spoločnosť je v podstate pluralitná vo svojich identitách, a preto by mala byť tolerantná k inakosti/odlišnosti (Vašečka, in Žitňanský, 2017).

Už samotný názov monografie, ktorý nesie názov *Jazyk – kultúra – identita*, evokuje vzájomné prepojenie týchto troch entít a opodstatnenie existencie každej kultúry, jazyka a identity na tomto svete. V súčasnom globalizovanom a zosieťovanom svete na jednej strane dochádza k stieraniu významu pojmov *národný*, *národná kultúra*

a národná identita, mnohí majú obavu z prichádzajúcich tendencií usilujúcich sa urobiť svet čo najhomogénnejším, na strane druhej sa však posilňujú väzby k niečomu, čo považujeme za lokálne, regionálne, miestne. Upevňuje sa teda aj lokálna, regionálna a etnická identita (Hall, 1992, in Klimová, Krejčí, 2015). Predostiera sa idea vytvoriť jeden globálny priestor, jeden trh, jednu menu, jednu politiku, no súčasne sa kulminujú negatívne sociálne problémy (hlad, bieda, terorizmus, náboženské konflikty a pod.) (Profantová, 2014). Z daného vyplýva, že uvedené negatíva (zhoršenie podmienok pre domácich podnikateľov, neadekvátne pracovné podmienky, veľké sociálne rozdiely medzi vyspelými a rozvojovými krajinami) prevažujú nad pozitívami (kultúrna rozmanitosť, mobilita, voľný obchod tovarov a služieb...). Aj týmto problémom dnes musíme čeliť a odpoveď na otázku *ako?* by mohla byť osobitou témou pre ďalšiu monografiu.

Zastávame názor, že radikálne presadzovanie len jednej kultúry a jedného jazyka v zmysle dosiahnutia akejsi homogénnosti je oveľa viac deštruktívne než pozitívne. Ako príklad môžeme uviesť globálne využívanie angličtiny, ktoré sa síce chápe ako uľahčenie cesty interkultúrnemu dialógu, avšak spoliehať sa len na angličtinu ako hlavný dorozumievací jazyk interkultúrnej komunikácie by mohlo narušiť kultúrnu kontinuitu a tradíciu iných kultúr a ich jazykov.

Podľa V. Gažovej (in Benczeová, 2014, s. 5) „procesy a fenomény súvisiace s globalizáciou (spojenie všetkých kútov sveta, priame kontakty s cudzími kultúrami, vznik nových médií) obohacujú ľudstvo, no znamenajú aj ohrozenie zvláštnosti jednotlivých kultúr produktmi šírenými hlavne kanálmi mediálnej kultúry.“ Tu sa do popredia dostáva hrozba akéhokoľvek imperializmu (ekonomického, politického, technologického či kultúrneho), hegemonie a následného preferovania konzumného a materiálneho spôsobu života a ďalších hmotných artefaktov. Odklon od tradícií a snaha o imitáciu len čisto jednej kultúry (napríklad západnej alebo americkej) petrifikuje kultúrnu identitu a spôsobuje odvrátenie sa od vlastných koreňov, histórie, kultúrneho a národného dedičstva, čo býva často sprevádzané pocitom neistoty, straty a neukotvenosti či vykorenenia v kultúre a spoločnosti.

Globalizácia nepochybne prináša aj výhody, hlavne pokiaľ ide o mobility, prepojenie kultúr, nové výdobytky vedy a techniky zabezpečujúce všestrannú komunikáciu atď. Oproti silnejúcej globalizácii a zosieťovaniu celého sveta môžeme teda posilňovať lokálnu, národnú či kultúrnu identitu, čím zamedzíme pocitu vykorenenosti jednotlivca a dôjdeme až k upevneniu sociálnej súdržnosti. Každý človek potrebuje niekam patriť, byť súčasťou niečoho, kolektívu, resp. celku, sociálnych a kultúrnych spoločenstiev, mať pocit domova (Slušná, 2014), ktorý mu asocjuje špecifické miesto spojené s jeho kultúrou.

S kultúrnou odlišnosťou sa prakticky stretávame v rôznych sférach nášho osobného či profesionálneho života. Každý deň nám poskytuje príležitosť rozvíjať kontakt s príslušníkom inej kultúry. Prostredníctvom takýchto interkultúrnych stretov sa rozvíja interkultúrny dialóg, ktorý je efektívny za predpokladu, že sme si osvojili základné pravidlá interkultúrnej komunikácie spočívajúce v obojstrannej snahe pochopiť toho druhého či porozumieť mu, čo generuje vzájomné poznávanie ako základ rešpektu, empatie a tolerancie.

V naznačenom kontexte je kľúčové kultivovať interkultúrne kompetencie, ktoré nám pomáhajú zvládať zložité interkultúrne stretы vyžadujúce si hlbšie poznanie a váženie si inakosti. Tá by sa mala javiť ako pozitívna pridaná hodnota našich novovznikajúcich vzťahov s druhými.

Podľa Gažovej (2009, s. 44) „je dialóg cestou a efektívny dialóg je vzájomne obohacujúcou interakciou, ktorá otvára myseľ, povzbudzuje snahu participovať s rešpektom k inakosti na spoločných – hranice kultúr presahujúcich – aktivitách. Táto interakcia zároveň sprostredkúva i hlbšie poznanie seba, svojich možností, svojej kultúry.“ Na základe poznania a váženia si iných kultúr človek prejavuje záujem o rozvíjanie pozitívnych vlastností svojho vlastného duchovného života (človek je aj *homo spiritualis*). Tým, že kultivuje svoje interkultúrne kompetencie, si rozvíja zložky osobnosti nezávislé od materiálnych hmotných statkov. Stáva sa z neho kultúrny, duchovný, sociálne a empaticky citiaci človek uvedomujúci si zodpovednosť voči sebe a spoločnosti, v ktorej žije, ktorá mu poskytuje priestor na napĺňanie svojich cieľov, ideálov a prianí. Kultúra a poznanie cudzích kultúr nám

preto cibrí sebakritické schopnosti (angl. *self-critical skills*) a vlastnú sebareflexiu (angl. *self-reflection*).

Na svete existujú rôzne jazyky a kultúry, ktoré obohacujú komplexnú kultúrnu či jazykovú diverzitu celého ľudstva. Aj Európsku úniu môžeme idealisticky označiť za spoločenstvo, ktoré pestuje hodnoty ako pluralita a solidarita, i keď súčasný vývoj naznačuje, že kultivovanie týchto hodnôt v spoločenstve vzájomne seberovných a odlišných bude veľkou výzvou, hlavne pokiaľ ide o nové migračné vlny zasahujúce európske spoločenstvo/národy.

V rámci monografie vychádzame z predpokladu, že pre bezkonfliktnú existenciu rôznych kultúr v jednom spoločnom priestore je nevyhnutné vychovať čo najviac jedincov schopných kultúrneho cítenia, tolerance, ochoty komunikovať, keď prichádzame do kontaktu s odlišnosťou, inakosťou. Len takíto ľudia môžu realizovať vzájomne obohacujúce interakcie s príslušníkmi iných kultúr. Vytváranie zmieňovaných vzťahov je prínosom pre celé spoločenstvo. Tento prístup si vyžaduje zároveň „kritickosť, rózne odmietanie negatívnych tendencií, deštruujúcich vlastné kultúrne hodnoty a tradície na ceste k tolerancii a tvorivému dialógu s druhou stranou“ (Pravdová, 2009, s. 138).

V snahe lepšie spoznať jednotlivé kultúry je možné ich klasifikovať podľa určitých parametrov, avšak týmto spôsobom ohrozujeme vlastné vnímanie danej kultúry, resp. spoločenstva, na základe vytvárania stereotypov, predsudkov alebo aj etnofaulizmov. Deje sa tak v prípade, že sa silno pridržame stanovenej klasifikácie a nevieme vybočiť z jej rámca. Napríklad striktné delenie kultúr na kultúru americkú, európsku či islamskú je v podstate pozitívne v zmysle získania nových vedomostí o istých kultúrach, ale ak nie sme schopní pozrieť sa na ne objektívne s istou dávkou kultúrnej citlivosti, môže generovať aj určitú stereotypizáciu.

Všetky charakteristiky o krajinách a ich kultúrach získané v rámci edukačného procesu alebo na základe vlastných skúseností by nám mali primárne pomôcť pri zorientovaní sa v inej krajine, kultúre či počas medzikultúrneho, prípadne interkultúrneho dialógu. Súhlasíme s názorom I. Stykovej (2016, s. 138), že „ak sa bližšie pozrieme na

spomínané základy vybraných kultúr, zistíme, že ide o stereotypy, predsudky a zovšeobecnenia určitých častí sveta, ktoré majú spoločné kultúrne črty.“ Ako vhodný príklad nám môže poslúžiť Európska únia ktorá je mozaikou rôznych kultúr, národov a ich jazykov. Často sa hovorí o tom, či je možné vytvoriť jednu spoločnú európsku identitu alebo kultúru, ktorá by reprezentovala a zastrešovala všetky ostatné kultúry členských štátov. Pravdou ostáva, že európska identita je založená práve na princípe zjednotenia v rôznorodosti, čiže na pluralite kultúr, národov a ich jazykov.

V súvislosti s migračnou krízou možno v súčasnosti pozorovať propagáciu európskej kultúry a identity, v ktorej sú zosobnené nasledovné hodnoty: dôstojnosť, mier, sloboda, rovnosť a demokracia (Styková, 2016). Uvádzané kľúčové prvky, ku ktorým môžeme zaradiť aj toleranciu, rešpekt a empatiu, sa potenciálne podieľajú na riešení konfliktov a zvládání patových situácií vyžadujúcich zachovanie pokoja a dávku kultúrnej citlivosti. Kultivácia takýchto hodnôt nielen v rámci cudzojazyčnej výučby napomáha pozitívne formovať našu interkultúrnu identitu, ktorá je aj predmetom aktuálnej monografie.

Naším primárnym cieľom je tiež analýza kľúčových aspektov nevyhnutných na rozvoj interkultúrnej identity a interkultúrnych kompetencií, ktoré zohrávajú významné postavenie v živote súčasného človeka. Zastávame názor, že poznanie jazyka je bez poznania kultúry nedostačujúce. Preto sa i prostredníctvom jednotlivých vyučovacích hodín cudzieho jazyka a kultúrnych štúdií snažíme sprostredkovať študentom čo najviac o systéme jazyka a jeho fungovaní na morfolologickej, syntaktickej či lexikálnej rovine, ale aj o jeho ukotvení v kultúre konkrétneho etnika.

Z uvedených dôvodov je zámerom tejto monografie poskytnúť ucelený pohľad na jazyk, kultúru a identitu. Konkrétne sa venujeme mnohovrstevnosti identity, mnohopočetným identitám (angl. *multiple identities*), osobitne interkultúrnej identite, kultúrnej citlivosti a kľúčovým interkultúrnym kompetenciám, ktoré je žiaduce rozvíjať od raného veku dieťaťa takým spôsobom, aby jednotlivec v budúcnosti vedel citlivo rozoznať rôzne kultúrne stereotypy, pestovať pozitívne a spozorovať tie negatívne. Významnú úlohu pri úspešnom rozvoji

interkultúrnej identity svojho potomka zabezpečujúc intergeneračný prenos kľúčových hodnôt 21. storočia, ktorými sú tolerancia, rešpekt, úcta, empatia a iné v tomto smere zohráva rodina a postoj rodičov.

Parciálnym úsilím vedeckej monografie je objasniť a vysvetliť pojmy ako identita, interkultúrna identita, interkultúrne kompetencie a kultúrna citlivosť a pomôcť študentom i ďalším čitateľom prepracovať sa cez pochopenie danej terminológie k vlastnej interkultúrnej identite a vo svojom živote ju kreatívne a zodpovedne rozvíjať. Ašpiranti bakalárskeho či magisterského štúdia si môžu vedomosti získané z monografie prehĺbiť aj na základe zoznamu použitej odbornej literatúry domácej i zahraničnej proveniencie.

Rovnako sa snažíme odôvodniť potrebu a výhody vývoja interkultúrnych kompetencií a identity a uviesť niekoľko konkrétnych príkladov ako ich formovať v rámci hodín cudzieho jazyka, resp. špecifických predmetov, ktoré priamo apelujú na interkultúrnú identitu. Pri rozvoji kreativity podporujeme aj kultúrnú citlivosť. Citlivosť, prípadne senzitivita sa vyžaduje aj pri interkultúrnom dialógu. Osvojovanie si cudzieho jazyka a nadobudnutie kultúrnej citlivosti má význam aj v spojitosti s naším osobnostným potenciálom.

Pozornosť zameriavame aj na iné než dominantné kultúry a jazyky (hlavne pokiaľ ide o počet hovoriacich), a to jazyky minoritné a menej používané. V monografii sa okrajovo venujeme írskemu jazyku, ktorý ako minoritný jazyk odzrkadľuje korene írskej kultúry a národa a tvorí súčasť kultúrneho a národného dedičstva Írov, i keď jeho budúcnosť je nejasná. Príklad írskoho jazyka a ochrany iných menej používaných jazykov a kultúr môže poslúžiť ako účinná pomôcka či argument, že aj malé národy so svojimi kultúrami a jazykmi sú hodnotnými a vzácnymi súčasťami života na tejto planéte. Zastávame tiež názor, že vnímanie malých národov, etník, ich jazykov a kultúr tvorí základ pre rozvíjanie kultúrnej citlivosti a pestovanie interkultúrnej identity a interkultúrnych kompetencií.

Zdá sa, že v súčasnej dobe zasiahnutej novými informačnými a technologickými vymoženosťami musíme viac než kedykoľvek predtým robiť čo najväčšiu osvetu kľúčovým hodnotám a pripomínať si, že len tolerancia a rešpekt voči druhým nám môže zabezpečiť

hodnotné prežitie vlastného života. Ako pedagógovia, rodičia a vôbec ľudia nesieme predsa aj určitú dávku zodpovednosti za svoje vlastné činy ovplyvňujúce nielen nás samotných, ale aj nasledujúce generácie.

To nás privádza k neustálemu premýšľaniu o svojej vlastnej kultúrnej a interkultúrnej identite, ktorá sa v priebehu času mení, kreje a naberá nové črty a vlastnosti. Preto sa prikláňame k tvrdeniu, že len na základe poznávania a vnímania odlišností, introspekcie a sebareflexie dokážeme skutočne vnímať jedinečnosť života a kultúry, ktorá tiež vytvára svoju vlastnú mozaiku.

JAZYK – KULTÚRA – IDENTITA
(Vybrané aspekty interkultúrnej identity)

Typ diela

vedecká monografia

Autorky

Mgr. Anna Slatinská, PhD.

PhDr. Jana Pecníková, PhD.

Recenzentky

Prof. Genovaité Kačiuškiené, CSc.

Mgr. Žaneta Balážová, PhD.

Návrh obálky: Jana Pecníková

Jazyková úprava: Mgr. Natália Kolenčíková

Náklad: 100 ks

Rozsah: 124 strán

Formát: A5

Vydanie: prvé

Miesto vydania: Banská Bystrica

Rok vydania: 2017

Vydavateľ: Belianum. Vydavateľstvo Univerzity Mateja Bela
v Banskej Bystrici.

Edícia: Filozofická fakulta

Tlač: EQUILIBRIA, s. r. o. Košice

ISBN 978-80-557-1284-0